

за Одринъ. Даже и разпръснатитѣ отряди по планинитѣ били свикани за тоя походъ.

Генералъ *Паленъ* съ корпуса си и съ присъединената къмъ него Севастополска бригада и други двѣ отъ Бургасъ, Месемврия и Анхиало, трѣбвало да иде на пѣтя между Одринъ и Сливенъ, за да прѣсѣче турското отстъпление. На деветия день слѣдъ Ямболския бой (значи на 29 юлий) Дибичъ потегля съ събранитѣ си въ Айтось сили за Сливенъ.

„Належащо бѣ, пише очевидецътъ *Слейдъ*, щото *Дибичъ* да отиде и въ тоя важенъ градъ (Сливенъ, Selimnia), който бѣ столицата на българитѣ въ Румелия“; it was also incumbent on him to visit that important town as being the capital of the Bulgarians of Rumelia.¹⁾

При Карнобатъ, Дибичъ се е съединилъ съ 7-я корпусъ, а на 29-ий юлий, въ 4 часа сутринята, трѣгва отъ тамъ и стига по обѣдъ въ с. *Касаплий*.²⁾ Отъ тукъ, привечеръ, руситѣ стигатъ въ с. *Драгоданово* (Dragodana въ Молтке). Тукъ спиратъ на лагеръ, а генерала *Набелъ* се присъединява къмъ *Дибичъ* посрѣднощъ, тъй като до тогава билъ при устието на Чалж-Кавакъ, и сбира отрядитѣ си въ с. *Добралъ*.

— На 30-ий юлий сутринята, Дибичъ, вече готовъ да напусне лагера си и да продължи за Сливенъ, рѣшава да почака 5-та дивизия на генералъ *Паленъ*. Бавенето му и всичко това е показвало, че той е очаквалъ при Сливенъ голѣмо съпротивление (alles dies deutet darauf hin, dass Commandirende einen ernstlichen Widerstand bei Sliwno zu finden erwartete). Донесенията били крайно фалшиви. Било съобщено, напримѣръ че въ Сливенъ се събрали нѣколко паши, а при това самия везиръ съ голѣмо отдѣление редовна войска. Но, което е важно, Дибичъ получава писмо отъ Сливенското духовенство, съ което се умолявалъ да дойде часъ по-скоро и тури край на турското потисничество. Ein Schreiben der Geistlichkeit beschwor den General sobald wie möglich nach Sliwno zu kommen, um der Bedrückung der Türken ein Ende zu machen.³⁾

Прѣзъ цѣлия походъ за Сливенъ всички села по пѣтя били напуснати. Нѣкои отъ тѣхъ били изгорени, а населението имъ отъ страхъ прѣдъ турцитѣ избѣгва въ горитѣ.

¹⁾ Slade, op. cit.

²⁾ То е било до днешното Аладаглий, но сега изселено.

³⁾ Дибичъ е разчиталъ на българскитѣ донесения. По разказа на старци, слѣдъ сражението при Ямболъ, сливенци съ рискъ на живота си, отиватъ въ Ямболъ прѣзъ една нощъ и сж дали подробности на рускитѣ генерали за военното положение въ Сливенъ,

Живо участие сж взели нѣкои членове отъ „Сливенското братство“, като куриери между Сливенъ и рускитѣ лагери. Такива е имало, както се каза, и между Цариградъ и Сливенъ.